

Internet s'obre pas també en política

EFE

Les eleccions primàries que es desenvolupen enguany als Estats Units demostren que la "nova economia" porta inexorablement cap a una "nova política".

La irrupció de la televisió en les campanyes electorals nord-americanes a partir dels anys 60 va canviar la manera de fer política; de primer, als Estats Units, i a continuació, a la resta d'Occident i, en acabat, a tot el món. Avui són inconcebibles unes eleccions sense televisió (els mítings es fan pensant en l'horari dels telediaris, es regula el temps de cada partit en antena, el punt culminant de tota campanya és el debat televisat entre els principals candidats, etc.). Això fins el 2000, perquè a partir d'enguany, amb les eleccions primàries als Estats Units, aquest protagonisme sembla que vagi passant a Internet. Primerament, va ser la premsa, després la ràdio, va seguir la televisió, i ara toca Internet. I ja se sap que allò que passa als Estats Units acaba arribant, tard o d'hora, a Europa i després a tot el món.

Una dada bàsica. Els Estats Units tenen uns vuitanta milions d'homes i dones, de totes les edats, connectats a Internet i calculen que pel novembre d'enguany, data de les eleccions presidencials, ja hi tindran accés el 70% dels nord-americans. A Europa no hem arribat tan enllà, però hi anem fent cap; és qüestió de temps, no gaire. Aquesta dada dels vuitanta milions explica que el dia 11 de març, per primera vegada en la vida política dels EUA, els electors demòcrates de l'estat d'Arizona poguessin votar per via electrònica. Uns 35.000 van emetre el sufragi per Internet, des de casa o

des d'un centenar de centres habilitats *ad hoc*. Ni la papereta de vot ni l'urna no els van fer falta. Tota una revolució. Així ho definia el vice-president de l'empresa Election.com, que va organitzar la votació electrònica: "És un canvi històric, el preludi d'una revolució política". I com que l'experiment va funcionar bé, el Pentàgon ha acceptat que en les eleccions presidencials del novembre vinent 350 soldats destinats a l'estranger puguin votar per ordinador. Un altre pas més.

Election.com va proporcionar a cada votant un número d'identitat que li permetia d'accedir a una pàgina electrònica amb el nom i la fotografia dels candidats. Membres de la comissió electoral ajudaven la gent que no en sabia res, d'ordinadors. Van obrir-se seus de votació virtual a biblioteques i supermercats. Molta gent va anar a votar per Internet a les seus dels sindicats i associacions. En les eleccions parlamentàries del 2002 l'exemple d'Arizona podria repetir-se als estats de Califòrnia i de Nova York. De fora els EUA, ja han demanat informació Costa Rica i Nova Zelanda.

Com és normal, la novetat ha portat polèmica. Els optimistes consideren que la votació electrònica portarà un augment de la participació juvenil (en les últimes presidencials només van votar el 35% dels joves). Els pessimistes anuncien un nou món dividit entre els qui tenen o saben fer anar els ordinadors i els qui no; val a dir, de l'una banda la gent rica i amb

cultura i, de l'altra, els pobres i ignorants. Una associació de drets civils ha demanat als tribunals la prohibició de votar per Internet, perquè creu que discrimina les minories i els immigrants.

Un sistema de votació molt més barat. Hi ha, nogensmenys, una raó econòmica de pes, de molt de pes, perquè el nou sistema s'imposi amb celeritat: el vot electrònic és tretze vegades més barat que no pas el vot tradicional: desapareixen el paper, les urnes, els locals, el personal de les taules de votació, etc. A Europa hi ha qui se n'ha adonat, que això té futur, i ja hi ha un projecte franco-alemany, el Vote (Vote On Line Through Europe). El batlle francès d'Issy-les Moulineaux ha dit: "Les tecnologies de la informació aporten una formidable oportunitat de modernitzar les nostres de-

democràcies. La revolució tecnològica va pel camí de crear un nou tipus de ciutadans, capaços de controlar l'actuació dels elegits, de manifestar l'opinió en temps real i de formar grups de pressió". Això vol dir que un altre dels elements bàsics de la política tradicional, els sondatges, amenaça de desaparèixer en la mesura que la gent podrà manifestar instantàniament la pròpia opinió per via electrònica.

Hi ha uns quants fets que cal tenir presents, quan parlem de tot això, i és que les noves tecnologies han creat una nova economia que és la que imposa una nova política o maneres de fer política. Les eleccions primàries a l'estat de New Hampshire, el dia 1 de febrer, van centrar l'atenció en aquest petit estat de la costa atlàntica. La seva població viu, un 50%, fora ciutat; però això no vol pas dir que sigui una població rural, sinó que milers de famílies han fugit de les grans ciutats de tots els Estats Units per instal·lar-se en la tranquil·litat de la vida rural, gràcies a les noves tecnologies. En aquest estat, 82 feines de cada mil

ARXIU

Les pàgines electròniques vinculades a la política i les eleccions cada cop són més nombroses. A dalt, imatge de www.govote.com, que ofereix el candidat més adient a les expectatives de cadascú. A sota webs dels dos candidats presidencials dels EUA, Al Gore i George Bush. A la pàgina anterior el presidencialista demòcrata Al Gore.

tenen a veure amb l'alta tecnologia; és a dir, que es fan des de casa estant (la mitjana dels EUA és la meitat més baixa que no la de New Hampshire). És la "cibereconomia" o nova economia. El canvi econòmic i demogràfic ha portat un canvi polític. S'ha acabat el

lítica no tenen la capacitat d'apreciar-ne les conseqüències".

Els polítics no saben de què parlen i fan el ridícul. El candidat demòcrata, l'actual vice-president Al Gore, va fer el ridícul la tardor passada dient que havia inventat Internet, i el candidat republicà, George Bush, fa campanya amb el fundador de Netscape, Jim Barksdale, i té Michael Dell, de Dell Computer, d'assessor. El derrotat candidat republicà John McCain prometia que no posaria impostos a Internet. El director de l'empresa de programes informàtics Echo Management, George Epstein, afirma: "Els homes polítics no saben de què parlen. I com més parlen de nova economia, més el ridícul fan".

Si els ciutadans s'acostumen a dir allò que pensen i volen als polítics per via electrònica, no sols perillan els sondatges, sinó que minvarà i es transformarà el paper tradi-

cional de la premsa, la ràdio i la televisió de crear i vehicular allò que vol i pensa l'opinió pública, i també resta amenaçat el paper tradicional dels lobbies o grups de pressió. Un ex-assessor del president Bill Clinton, Dick Morris, publicava no fa pas gaire un llibre titulat *Vote.com*, en el qual explica que Internet canviaria radicalment les maneres de fer política. Morris opina que aquest nou instrument pot conduir-nos a

predomini dels conservadors, i ara decideixen els independents, val a dir, els qui no són demòcrates ni republicans, sinó que resolen el vot a l'últim moment, de tal manera que alteren les estratègies polítiques tradicionals dels partits. El president del Consell de les Altes Tecnologies, Fred Krocher, deia: "L'acceleració del progrés tècnic és avui tan gran que ni l'opinió pública ni la classe po-

la democràcia directa, sense intermediaris. "Fem operacions bancàries, diu Morris, sense fer cues davant la finestra. Comprem roba, menjar, llibres, discos, sense anar a la botiga. Internet també eliminarà els intermediaris en política. Expressar el vot a través d'Internet esdevindrà segurament un costum, com el de llegir el diari". Els pronòstics de Morris ja són realitat, si visitem les pàgines electròniques de les grans cadenes de televisió CNN, ABC i CBS, que fan preguntes regularment sobre qüestions polítiques d'actualitat, que els ciutadans poden respondre clicant "sí" o "no".

Una nova classe dirigent, la 'ciberelit'. En aquesta campanya de les eleccions primàries tots els candidats han parat una atenció especial a la seva pàgina electrònica, que han vestit amb textos, fotografies, vídeos, veu, etc. L'a-

dreça de Gore és www.algore2000.com (els interessats poden fer-li preguntes via e-mail i comprar-li productes de la campanya), i la de Bush és www.georgew-bush.com, que dedica una atenció especial als hispans, amb textos en espanyol. Durant la campanya Bush ha dit a un grup d'empresaris de la famosa Silicon Valley: "El futur corre per la Xarxa: feu-me-ne part amb la força de les vostres idees". I és que la nova economia ha creat una nova classe dirigent, la "ciberelit", que té un pes molt important en aquesta campanya electoral.

Una altra novetat d'enguany és que Internet ha començat a servir d'eina de finançament. Els donatius als candidats, els arriben per via electrònica, i un efecte d'aquesta nova font d'ingresos és que han disminuït els sopars i dinars de pagament tradicionals per a aplegar diners. Internet, doncs,

amenança també la manera clàssica de recaptar fons. Hi ha qui calcula que abans de les eleccions els candidats hauran obtingut per via electrònica uns trenta milions de dòlars.

La democràcia d'Internet.

Morris creu que els ordinadors seran decisius els últims dies de campanya electoral, perquè permetran als candidats situats en mala posició de reaccionar amb campanyes i missatges d'última hora, via correu electrònic. Amb un sol clic els podran fer arribar a milions d'electors, poques hores abans de la votació. En conseqüència, la televisió perdrà una mica el paper que té ara. De fet, si mirem les estadístiques, veurem que el 1978 el 80% dels televisors dels Estats Units sintonitzaven les tres principals cadenes: CBS, ABC, NBC. El 1999 aquesta proporció s'havia reduït fins arribar al 45%. Per tant, els caríssims anuncis televisius, que apugen extraordinàriament el cost de les campanyes, són ara molt menys efectius i rendibles. Els responsables de les campanyes tard o d'hora s'adonaran que els anuncis televisius són cada vegada més cars i arriben a menys persones, i agafaran el camí de la publicitat a Internet, que és molt més barata i que arriba a milions d'electors. Morris en conclou: "Tenim a la porta la democràcia d'Internet. Limitar el poder dels ciutadans ja no és possible. I és Internet que ho ha fet impossible".

Hi ha un altre aspecte nou en aquesta campanya: la utilització a fons de les noves possibilitats que ofereix Internet. A les primàries de Iowa i New Hampshire els electors van ser bombardejats amb correus electrònics pel candidat demòcrata Bill Bradley; el multimilionari Steve Forbes va anunciar la seva candidatura a Internet; quan faltaven poques hores per a les primàries de Iowa una crida "en línia" d'Al Gore va permetre que trobés dos-cents voluntaris. La pàgina electrònica de Bush ha estat la primera a publicar la llista dels seus 171.000 partidaris. McCain ha estat el primer a comprar

EDICIONS
DE
1984

C/ Àlaba, 51, 1-7
Tel. 93 300 65 98
Fax 93 485 26 67
08005 BARCELONA

LES CROADES VISTES PELS ÀRABS

Amin Maalouf

Barcelona, 2000
304 pàgs.
2.000 ptes.

Aquesta és una obra estrictament fonamentada en el testimoni dels cronistes àrabs de l'època. Per a nosaltres es tracta d'un llibre "de l'altra banda", un esplèndid relat, viu, ple de detalls, records, tradicions i, també de les limitacions i les contradiccions de l'antiga civilització àrab, desconegudes i menyspreades pels seus atacants. La "veritable novel·la" de les croades.

BARCELONA. LA HISTÒRIA. CRÒNIQUES DE 2000 ANYS DE VIDA DE LA CIUTAT

Joan Castellar-Gassol

Barcelona, 2000
192 pàgs.
950 ptes.

Un recorregut amè per la història de la ciutat de Barcelona. Una selecció d'esdeveniments històrics explicats amb la destresa i el rigor de l'autor de Gaudí. La vida d'un visionari. Un llibre de divulgació històrica que es llegeix d'una volada. Editat també en anglès.

CULTURA I ANTIFRANQUISME

Miquel López Crespí

Barcelona, 2000
288 pàgs.
1.900 ptes.

L'escriptor mallorquí Miquel López Crespí ens descriu, a partir d'una munió de testimonis i esdeveniments, el paper que la cultura en totes les seves vessants ha tingut en la lluita contra el franquisme. Des dels intel·lectuals al servei del feixisme fins al poble treballador que feia seves les eines de la cultura contra el franquisme.

espais publicitaris a la Xarxa i, com Gore, ha participat en debats "en línia". McCain va recollir quatre milions de dòlars per Internet i va reclutar uns 100.000 voluntaris per a la seva campanya. I als indecisos, la pàgina *www.govote.com* els ofereix el candidat més ajustat a les expectatives de cadascun; a VoteMatch hi ha les opcions dels candidats sobre l'avortament, la pena de mort o les despeses de defensa.

L'últim aspecte a tractar és el de l'aposta política dels líders del món de les noves tecnologies, els més rics del món. El més conegut de tots i el més poderós, Bill Gates, propietari de Microsoft, ha donat 266.100 dòlars als demòcrates; és a dir, que juga a guanyar segur apostant per totes dues bandes. Paul Allen, també de Microsoft, ha ofert 210.000 dòlars als demòcrates. El famós procés contra Microsoft, acusat de pràctiques monopolístiques, va fer veure als dirigents i a tots els de la nova economia que calia entrar en política per preservar els seus interessos. La majoria de dirigents de la nova economia han fet igual que Bill Gates: donar diners tant a republicans com demòcrates. Un dels dirigents de Yahoo, John Scheibel, ha manifestat: "Els interessos són massa grossos per a tenir preferències ideològiques. Fa un temps les propostes de llei que influeixen en la indústria (de les noves tecnologies) eren unes desenes l'any; ara són centenars". L'any passat el Congrés va aprovar unes normatives que impedeixen reclamacions en massa contra els productors de la indústria electrònica i un paquet de desgravacions fiscals per a les despeses en recerca i desenvolupament.

Els nous empresaris volen més. Després d'obtenir tres anys de moratòria en qualsevol mena d'impost sobre els beneficis derivats del comerç electrònic (15.000 milions de dòlars només per les festes de Nadal de l'any passat) exigeixen a Gore i Bush que adoptin la idea del derrotat McCain, que es declarava contrari a qualsevol taxa i per sempre. Els podero-

EFE

sos de Silicon Valley no volen interferències, però els demòcrates han d'escoltar els sindicats, sobre els problemes laborals que crea la nova economia; la policia i l'exèrcit, que volen sistemes d'espionatge a Internet; els estats, que volen

cobrar taxes pel comerç electrònic. I els republicans han de fer cas de la seva base conservadora, que demana la moralització de la cultura, és a dir, la intervenció a Internet, perquè no sigui una eina difusora de pornografia i de jocs d'atzar, entre més coses. De moment, els candidats han rebut un fascicle redactat per Internet Policy Institute, primer *think tank* (equip de pensament) de la nova economia, titulat: "Què ha de saber el president sobre Internet i el seu impacte en la societat".

La conclusió és que som a les portes d'una nova manera de fer política impulsada per la nova economia, que es basa en les noves tecnologies. Els Estats Units ja hi han entrat. Els europeus els seguirem ben aviat. I els nostres polítics i els nostres partits hauran de posar-se ràpidament al dia.

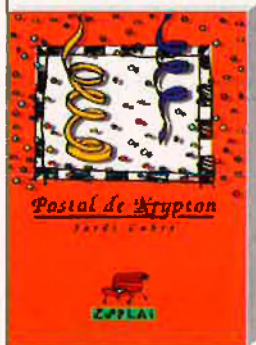
Antoni Reig

Bill Gates, a la foto, és propietari de Microsoft, empresa des de la qual ha finançat els grans partits polítics. De moment ja ha donat 266.100 dòlars als republicans i 101.250 als demòcrates.

El cos del delictive, de Francesc Bodí, guanyador del 19è Premi de narrativa juvenil Enric Valor

L'Andreu, un estudiant de filosofia a punt d'exhaurir l'última convocatòria de gràcia, ha bastit el seu ateisme sobre unes bases teòriques i ben sòlides. La Clara, una estudiant de medicina, posseeix dos arguments pràctics i ben poderosos contra la descreença. Tan bon punt l'Andreu intueix la turgència d'ambdues argumentacions insinuant-se sota la samarreta de la Clara, se sent abocat a iniciar tot un seguit de maniobres d'aproximació. I serà just aleshores que es veurà atrapat dins d'un món desconegut, embolicat en una xarxa d'acció i de misteri on res sembla allò que veritablement és. Francesc Bodí ha sabut aplegar tots aquests elements en aquesta obra, una paròdia de la novel·la negra que descriu els ambients universitaris de València amb un estil mordaç i un lèxic molt sucós.

Postal de Krypton, de Jordi Cabré, finalista del 19è Premi de narrativa juvenil Enric Valor

El sopar de cap d'any del 2000 és una fita. Qui més qui menys fa una mirada retrospectiva. Per la ment de Lluç també passen un munt de coses: el primer amor, aquell altre que mai oblidarà, l'amic perdut per les drogues... records que s'acumulen sobre unes poques hores i que sintetitzen els problemes de tota una generació.

EDICIONS DEL BULLENT
c/ de la Taronja, 16 • 46210 Picanya
TEL 961 590 883 bullent@retemail.es